

Літопис медицини району

На момент створення Вишгородського району перша районна лікарня з 1973 року функціонувала в смт Димер. Її головним лікарем був В. Я. Іванча, потім О. В. Чернолуцький. З 1990 року та дотепер очолює Димерську районну лікарню О. К. Малащенко.

Дільничні лікарні були у селах Нові Петрівці, Пірнове та Ясногородка.

У 1955 році була закладена перша цеглина Пірнівської (на той час Вищедубечанської) лікарні. Збудовано великий медичний комплекс, в який входили поліклініка, терапевтичне, хірургічне, інфекційне, гінекологічне, пологове, дитяче відділення. Працювало понад 100 медиків, обслуговувався увесь Лівий берег. Першим головним лікарем був М. Л. Борисевич, хірург за фахом, який присвятив медицині 50 років свого трудового життя.

Основний тягар у вирішенні питань будівництва лікарні та добору кадрів, придбання медобладнання, облаштування кабінетів і території ліг на плечі першого головного лікаря Михайла Леонтійовича Борисевича, принципового і вимогливого як до себе, так і до своїх підлеглих. За його ініціативи у лікарні створили чудовий колектив художньої самодіяльності (40 учасників), який неодноразово займав перші місця на обласних та районних конкурсах, а головне — згуртував людей, збагачуючи їхнє духовне життя.

У подальшому на посаді головного лікаря працювали Володимир Юрченко, Тетяна Салімонова, Людмила Рось, про яких в серцях людей ще й досі залишилась тепла згадка.

Зі спогадів медичної сестри Ріпи Г.Ф. медицина Вишгорода розпочиналась у 1964 році. Тоді саме було відкрито медпункт на брандвахті - каюти №26 та №28. Потім почала працювати (у приміщенні нинішньої музичної школи) Вишгородська поліклініка, якою завідував Леонід Петрович Тимченко.

Вишгородську центральну районну лікарню почали будувати у 1980 році. Вже того ж року прийняла перших відвідувачів поліклініка, а через три роки - й стаціонарні відділення. Завідувачем нової поліклініки став Володимир Микрлайович Опанасюк, а головним лікарем Вишгородської ЦРЛ (й відповідальним за всю медицину району) з 1983 по 2001 рр. – Григорій Власович Дорош.

Саме Григорію Власовичу довелось робити перші кроки щодо розбудови районної медицини, зміцненню матеріально-технічної бази лікарні, створенню професійного трудового колективу.

У 2003 році головним лікарем центральної районної лікарні призначено кандидата медичних наук В. О. Решетняка, який активно й плідно продовжив справу розвитку та модернізації лікувальних закладів Вишгородщини. У Вишгородській ЦРЛ збудували автономну (газову) котельню, відремонтували відділення гінекологічне та пологове, швидкої та невідкладної медичної допомоги, частково — терапевтичне, а також приміщення поліклініки (для дітей і дорослих). Розширили реанімаційне відділення (до 12 ліжок). Відремонтували паталого-анатомічне відділення та обладнали холодильними камерами. Відкрили аптечні пункти та буфет. Обраний Вишгородським міським головою, Віктор Олександрович потурбувався і про забезпечення швидкої транспортом.

Із 2007 року і до 2016 року очолював Вишгородську ЦРЛ заслужений лікар України В. П. Павленко. За цей час відкрито цілодобовий травматологічний пункт, відділення «Хірургії одного дня», де проводяться унікальні операції щодо заміни кришталіка ока, у приймальному відділенні створена палата інтенсивної терапії. Капітально відремонтовані харчоблок, пральня, дитяче й приймальне відділення, клініко-діагностична лабораторія, споруджено новий шатровий дах над лікувальним корпусом Вишгородської ЦРЛ. Відремонтовані Жукинська, Гаврилівська, Катюжанська амбулаторії, фельдшерсько-акушерські пункти у с. Сухолуччя та Вахівка. Замінені на енергозберігаючі вікна у Димерській і Новопетрівській районних лікарнях та Вишгородській ЦРЛ.

Закуплено сучасне обладнання для медичних установ усього району. Всі суттєві зміни відбулися завдяки конструктивній співпраці та підтримці влади та народному депутату України Ярославу Миколайовичу Москаленку.

З 01.01.2016 року і дотепер очолює комунальний заклад «Вишгородська центральна районна лікарня» головний лікар, кандидат медичних наук, лікар-хірург Ключко Іван В'ячеславович. Свою професію він також отримав у спадок від династії хірургів, тому не з розповідей знає про кропітку роботу медичних працівників, що цілодобово стоять на варті охорони здоров'я населення.

За всіма змінами на краще стоять люди — з їх професійним рівнем підготовки, добросовісним ставленням до роботи. Саме такими, відданими своїй справі, милосердними і щирими професіоналами, є медики Вишгородського району. У трагічні дні, коли смертельний вогонь Чорнобиля опалив наше життя, майже всі вони брали участь у мобілізації потерпілих, охороні здоров'я ліквідаторів.

На Вишгородщині працювали й працюють у медицині цілими династіями. Це відомі не лише у районі, та й у всій Україні фахівці, чудові люди, колеги, сусіди, яких шанували й шанують, яким довіряють своє здоров'я й життя тисячі пацієнтів.

Багато людей добрим словом відгукуються про сімейні династії: Федоренків, Макаренків, Сербіних.

Віра Якимівна Федоренко працювала лікарем-педіатром з 1984 по 1994 р., а її син Олег Дмитрович (лікар з ультразвукової діагностики) та його дружина Наталія Іванівна Федоренки (лікар-педіатр) на трудовому посту дотепер.

Серік Алієвич Оспанов працює у Вишгороді лікарем-отоларингологом із 1988 р., його дружина лікар-офтальмолог Ніна Петрівна - завідує поліклінічним відділенням ВЦРЛ з 1997 р., а їхній син Руслан Серікович - лікар-офтальмолог Вишгородської поліклініки з 2006 р.

Із 1984 по 1989 р. Володимир Миколайович Сербін працював лікарем-анестезіологом ЦРЛ. Із 2003-го акушерсько-гінекологічним відділенням лікарні завідує лікар-акушер-гінеколог Лариса Василівна Тоцька. А їхній син Андрій Володимирович Сербін - лікар-акушер-гінеколог із 2004 року.

Заступником головного лікаря з дитинства та пологодопомоги з 1984 р. працює лікар-педіатр Тамара Петрівна Макаренко. Її син Олександр Михайлович - головний лікар-стоматолог Вишгородської стоматполіклініки.

Валентина Вікторівна Супрун із 1985 стоматолог, а з 2005 була головним лікарем Вишгородської стоматологічної поліклініки. Світлана Юріївна В'яла, її дочка, працює там же лікарем-стоматологом із 2002 р. Глава родини Юрій Олексійович Супрун був першим зав. хірургічним відділенням Вишгородської ЦРЛ у 1983-1984 рр.

Із 1984 р. сестрою-господаркою відділення швидкої допомоги працює Галина Петрівна Грищенко, із того ж року медсестрою поліклініки - її дочка Світлана Борисівна.

Зінаїда Григорівна Назарова в медицині із 1973-го (у Вишгороді була старшою медсестрою фізіотерапії, головною медсестрою лікарні, нині медсестра фізіотерапевтичного відділення). Її донька Наталія Володимирівна Вінніченко - лікар-терапевт сімейної медицини, працює у Вишгородській поліклініці з 2000 р.

Із 1968 р. розпочався медичний стаж Лідії Василівни Пироженко. Дільнична медсестра, із 1989 року старша медсестра поліклініки, а нині - головна медсестра лікарні. Із 1997-го масажистом працює її донька Алла Станіславівна Кожакіна. Старша медсестра хірургічного відділення Вишгородської ЦРЛ Любов Миколаївна Пишна працює з 1983-го, її донька, Ірина Олександрівна Короленко, лікар кабінету лікувальної фізкультури- з 2006-го.

У поліклініці працюють мама, Лідія Миколаївна Коваль (із 1992 р. медреєстратор дитячої реєстрації) та донька, лікар-дерматолог Олена Володимирівна Шачковська(із 1997 р.).

Фельдшер-лаборант клініко-діагностичної лабораторії Тетяна Іванівна Вознюк (працює з 1983-го) виростила доньку - лікаря-терапевта Катерину Іванівну Гордієнко (працює у Вишгороді з 2011 р.).

Палати на Кам'янській горі

У мальовничому куточку на околиці смт. Димер, під самим лісом, на Кам'янській горі серед високих ялин, предковічних дубів та сосен, старих тополь і пахучих кучерявих лип і красенів кленів розташована Димерська районна лікарня.

З ранньої весни тут солов'їна симфонія, котру добре чути в кожній палаті, у кожному кабінеті в поєднанні із запахом лісу, трав, польових квітів. Повітря тут чисте, тому і дихається легко, на повні груди в будь-яку пору року.

Із історії Димерської районної лікарні...

Охорона здоров'я в Димері після Громадянської війни здійснювалась через медичну амбулаторію поліклініки, де працювали два лікарі і три середні медичні працівники, а також через лікарню на 15 ліжок та венерологічний диспансер.

У жовтні 1927-го лікарня перейшла в новозбудоване приміщення, кількість ліжок збільшилась до 25. На початку 1928-го амбулаторію відокремили від лікарні, вона стала медичним закладом типу поліклініки. Почала працювати консультація для вагітних жінок і дитяча консультація.

У 1936-му лікарня розширилась до 35 ліжок.

У 1940 році в Димері працювали вже сім лікарів і 12 середніх медичних працівників. Першим завідувачем райздороввідділу був лікар Шевченко. Першим головним лікарем Євген Бульдовський. Під час Великої Вітчизняної війни Димерська лікарня була вщент зруйнована, після визволення її тимчасово відкрили в приміщенні медичної амбулаторії. Зруйновану лікарню димерці почали відновлювати усім миром. Тільки 30 червня та 1 липня 1943 року взяли участь у відбудові Димерської лікарні та інших медичних установ Димерського району 1 300 чоловік, 102 підводи, 4 автомашини, а з самого Димера лише пічників, столярів та теслів працювало 160.

У 1946-му було відбудовано лікарню, медичну амбулаторію, санстанцію, дитячу та жіночу консультацію, аптеку. Із 1950-го в Димері відкрито зубопротезну лабораторію, кабінет фізіотерапевтичного лікування.

У 1950-х роках кількість ліжок у лікарні збільшується до 50, а пізніше до 75. В амбулаторії почали працювати оториноларингологічний, неврологічний, очний кабінети та кабінет онкооглядів.

У 1960 р. до лікарні прибудували пологове та терапевтичне відділення, лабораторію, фізіотерапевтичний кабінет. У 1961 р. відкрито нову поліклініку по вул. Бударіна, 11.

Із листопада 1961 р. по вересень 1973 р. Димерська районна лікарня була підпорядкована Києво-Святошинському району і налічувала 200 ліжок. У 1964-му році в лікарні розгорнуто дитяче відділення.

1980-го здали в експлуатацію нове приміщення дитячого відділення на 40 ліжок, 1994-го — нове приміщення поліклініки на 375 відвідувань за зміну на вул. Революції, 320.

Із жовтня 1973-го по 1983-й Димерська центральна районна лікарня (ЦРЛ) була підпорядкована Вишгородському району, а з відкриттям Вишгородської ЦРЛ (1984 року) стала районною лікарнею (РЛ).

До 1983-го центральна районна лікарня була у Димері, тож не дивно, що стільки шановних і знаних фахівців працювали (і працюють дотепер) там, вийшли звідти на загальноукраїнські медичні терени.

Любов Іванівна Парацій працює з 1977 року дотепер (дільничний терапевт, нині зав. терапевтичним відділенням Димерської районної лікарні). Її чоловік, Зіновій Захарович, працював лікарем-хірургом із 1977-го по 1990-й, захистив дисертацію і нині – доцент кафедри

хірургії Академії післядипломної освіти. Їхній син, Олексій Зіновійович, стартував у нашій лікарні, нині – кардіолог інституту ім. Амосова.

Володимир Олексійович Шкорботун почав свою трудову діяльність у Димерській лікарні, працював тут отоларингологом із 1977 по 1990 р., захистив кандидатську та докторську дисертацію, нині — професор ЛОР-кафедри Академії післядипломної освіти. Василь Іванович Горголь лікарем-терапевтом працював у Димері у 1950-ті, потім — на кафедрі туберкульозу Київського медичного інституту ім. Богомольця (доцент, кандидат медичних наук). Його, нині покійна, дружина Людмила Іллівна працювала лікарем-офтальмологом упродовж 40 років. Їхня донька Ірина Василівна - акушер-гінеколог на кафедрі акушерства та гінекології Академії післядипломної освіти.

Новопетрівська лікарня: від сільської до районної

Новопетрівську дільничну лікарню очолював П. Ф. Беляєв, який присвятив медицині 60 років свого трудового життя. Його наступниками у різні роки були А. І. Брузель, В. В. Довгаль, В. М. Єщенко. 1990 році головний лікар Новопетрівської дільничної лікарні Валентина Єщенко була обрана депутатом Верховної Ради України. Чимало років представляла Україну в Білорусі. У післявоєнний час у село Нові Петрівці направили земського лікаря Петра Беляєва - 1870 року народження, колишнього військового лікаря, який закінчив Ленінградську військову медичну академію, демобілізованого з регулярних військ. Поселився він разом із дружиною на вул. Кірова, 43 у приватному будинку, де організував прийом хворих. Дали їм бричку та конячку для обслуговування викликів на дому.

За спогадами сельчан, Петро Федорович був освіченою, високоінтелегентною людиною, про нього згадують по сьогодні, як про лікаря від Бога.

Працював він на посаді лікаря до 95 років і помер у 1974-му (у віці 104 роки). На роботі завжди поруч була його дружина, яка працювала медичною сестрою, Дора Беляєва.

У 1946 році в двох приміщеннях на вулиці Лесі Українки (будинки репресованих) відкрили стаціонар із терапевтичним та дитячим відділеннями. У 1949 році збудували на вул. Леніна, 223 ще два відділення — пологове та поліклінічне.

Першою акушеркою в пологовому відділенні працювала Анастасія Попович, яка була переведена із ФАПУ села Старі Петрівці (проживає в селі Старі Петрівці по сьогодні). Анастасія Прокопівна суміщала свою професійну діяльність з громадською, довгий час була головою профспілкового комітету лікарні.

У 1964 році на вул. Ворошилова, 78 в експлуатацію ввели приміщення стаціонару: терапевтичне, дитяче та пологове відділення. У 1974 році за рахунок добудови дитяче відділення розширили. В цілому функціонував стаціонар на 100 ліжок і чотири медсестринські пости.

У 1986 році після аварії на Чорнобильській АЕС закрили піонерський табір праці та відпочинку «Ровесник» на вул. Ватутіна, 78. Після реконструкції, яка закінчилась у 1988 році, до цього приміщення перевели стаціонарне відділення, а поліклінічне відділення з вулиці Леніна, 223 до приміщення колишнього стаціонару на вул. Ворошилова, 78. Обидва функціонують дотепер.

Нині Новопетрівську районну лікарню очолює В.В. Яковенко, лікар-хірург, волонтер, учасник Революції Гідності, учасник АТО.

Старопетрівська амбулаторія загальної-практики сімейної медицини

Медичний заклад у Старих Петрівцях має багаторічну історію. Спочатку це був фельдшерсько-акушерський пункт, який ще з 1964 року очолював фельдшер Петро Йосипович Старенький. Він прийшов сюди після закінчення Київського медучилища №2 і ось вже майже п'ятдесят років працює в медичному закладі. У 1994 на базі фельдшерсько-акушерського пункту була відкрита Старопетрівська сільська лікарська амбулаторія і саме з тих пір її очолює

Валентина Михайлівна Герез. Можна сказати, що вона виросла як професіонал саме в цьому колективі. Бо до вступу в інститут працювала патронажною медсестрою в Старопетрівському ФАПі. А закінчивши Київський медичний інститут у 1976 році і здобувши фах педіатра, знову повернулася у сільський медичний заклад. Звичайно в ролі вже головного лікаря, а не тільки педіатра. Але з притаманною їй працелюбністю, відповідальністю і уважністю до колективу, вона ось уже майже 20 років успішно справляється зі своїми управлінськими обов'язками. Практично з часу відкриття амбулаторії працює молодшою медсестрою та сестрою-господаркою Євдокія Іванівна Кононенко.

Лютізька амбулаторія загальної-практики сімейної медицини

У архівних записах та за переказами медичних працівників, які працювали раніше, відомо, що будівля ФАПу знаходиться у центрі села біля моря по вулиці Приморська.

В період з 1974 по 1977 рік завідуючий ФАПом був Доценко Василь Маркович – фельдшер.

Для села Лютіж став видатним 1987 рік. В цей рік відбулось відкриття нового приміщення ФАПу. Завідуючою новим ФАПом стала Леонова Аліна Євгенівна. На цій посаді вона пропрацювала до 2007 року

Внаслідок медичних реформ з 2007 року ФАП став амбулаторією – Лютізькою амбулаторією загальної практики сімейної медицини (скорочено Лютізька МА ЗПСМ) і їй став підпорядковуватись ФАП с. Гута Межигірська, який функціонував з 90-х років.

Демидівська амбулаторія загальної-практики сімейної медицини

1951 року в с. Демидові була організована сільська дільнична лікарня на 30 ліжок, яка була підпорядкована до Димерської ЦРЛ.

В 1973 році була створена лікарська медична амбулаторія в штаті якої був рентгенкабінет, лабораторія, лікар-педіатр, терапевт, стоматолог, фельдшер, санітарний фельдшер, рентгенлаборант, акушерка, процедурна медсестра.

В цьому ж 1973 році, Демидівська лікарня була перепрофільована під терапевтичне відділення Димерської ЦРЛ на 25 ліжок.

В 1982 році терапевтичне відділення в с. Демидів було ліквідоване і Демидівська амбулаторія зайняла приміщення лікарні. Очолує Демидівську амбулаторію Харитончук Г.Т.

Литвинівська амбулаторія загальної практики сімейної медицини

В 1947 році відкрилась Литвинівська дільнична лікарня на 15 ліжок.

Головним лікарем лікарні працювала Торгівська Лідія Прокопівна з 1947р. по 1970 рік. При лікарні знаходився колгоспний пологовий будинок на 3 ліжко-місця.

В 1964 році Литвинівська дільнична лікарня реорганізувалась в медичну амбулаторію.

З 1970 року по 1992 рік головним лікарем амбулаторії працювала Топал Галина Миколаївна.

З 1992 року по теперішній час працює завідуючим Литвинівською амбулаторією Приходько Олександр Володимирович.

В 1955 році відкрився ФП в с. Лісовичі, який працює і досі.

Більше 30 років працював фельдшером на ФП с. Тарасовщина Дмитренко Микола Павлович, інвалід Великої Вітчизняної війни, який в даний час знаходиться на заслуженому відпочинку.

З 2004 року амбулаторію реорганізовано в Литвинівську амбулаторію ЗПСМ.

Стаціонарна допомога надається населенню трьома лікарнями:

- комунальний заклад «Вишгородська центральна районна лікарня»;
- Димерська районна лікарня;
- Ново-Петрівська районна лікарня;

Постійно ведеться робота по забезпеченню максимально можливого обстеження хворих на догоспітальному етапі, з метою скорочення перебування хворого на ліжку з одночасним отримання комплексного лікування.

В стаціонарах впроваджуються сучасні методи обстеження і лікування хворих із застосуванням ЛФК, фізіотерапевтичних методів. В результаті впровадження цих методів лікування в хірургічному відділенні значно скоротились терміни перебування хворих у стаціонарі.

Районні фахівці, які ведуть прийом хворих у поліклініці в фіксовані дні, також відбирають контингенти для планового лікування в умовах стаціонару.

Сьогодні надання медичної допомоги вийшло на якісно новий рівень, запроваджуються нові технології надання хірургічної, гінекологічної, травматологічної допомоги. Завдяки новітнім поглядам керівництва медичного закладу, підтримці керівників області, району, міста оновлюється матеріально-технічна база закладу, проводяться капітальні ремонти для поліпшення надання медичної допомоги на європейському рівні.

В КЗ «Вишгородська ЦРЛ» функціонують наступні відділення:

- Відділення анестезіології з ліжками для надання інтенсивної терапії – завідуючий відділенням Крилов С.В.;
- Відділення акушерства та гінекології – завідувача відділенням Губар І.А.;
- Хірургічне відділення – в.о.завідуючого відділенням Євграфов А.А.;
- Терапевтичне відділення – завідуючий відділенням Борисевич М.М.;
- Приймальне відділення- Гордієнко К.І.;
- Цілодобовий травматологічний пункт – завідуючий к.м.н. Махаммад М.Ю.;
- Дитяче відділення - завідувача відділенням Романів І.М.;
- Рентгенологічне відділення – завідуючий відділенням Хомяк А.І.;
- Діагностичне відділення - завідувача відділенням Сіренко О.А.;
- Поліклінічне відділення - завідувача відділенням Оспанова Н.П.;
- Клініко-діагностична лабораторія- завідувача відділенням Дузенко А.Є.

Первинну медичну допомогу надає комунальний заклад «Вишгородський районний центр первинної медико-санітарної допомоги» - головний лікар Морозова О.В.

До складу КЗ «Вишгородський РЦПМСД» входять амбулаторії загальної практики-сімейної медицини, що розташовані в сільській місцевості району, задля надання доступної та невідкладної медичної допомоги населенню району.

З 2013 року створено філію «Вишгородська станція екстреної медичної допомоги» КЗ КОР «Київський обласний центр екстреної медичної допомоги, медицини катастроф» головний лікар Гонтар В.В., що обслуговує населення 6 районів , має у складі 5 підстанцій та 10 пунктів постійного базування.